

TŘICET DEVĚT

SVĚTLUŠKA

EMIL

Dnešní večer je naprosto příšerný. Nesu vejce Gravesend, jsem rozpolcený, protože nevím, kdo mě potřebuje nejvíc – mám sedět v jedné místnosti se skupinou, usmířit se s Brightonem, pomoci mamce a Prudencii s balením? Potřebuju pauzu, takže jdu za člověkem, který ode mě nic nečeká. Ness si nemyslel, že by bylo vhodné, aby seděl s ostatními v zasedačce, zatímco jsme truchlili a plánovali, takže jsem mu vyklidil bývalou výtvarnou učebnu. Není to moc velké zlepšení od kumbálu, ve kterém přespával předtím, ale je tu aspoň o něco lepší světlo a voní to tu po barvách a papíru. Zírá z otevřeného okna, vdechuje čerstvý vzduch.

Pořád si nejsem jistý, co to mezi námi je, ale pro tuhle chvíli mě zachránil a získal od Luny to vejce. A to mi pro jiskru důvěry dostačuje.

„Je všechno v pořádku?“ zeptá se. „Hm, to byla ale debilní otázka.“

Posadím se doprostřed místnosti, obdivuju modré opeřené vejce a vyprávím při tom Nessovi o všem, co se stalo od chvíle, kdy jsme se před dvěma hodinami rozdělili. Evě se nepodařilo vyléčit rány od čepele konce nekonečna – ty, které mi udělal on. Napjatě jsem seděl mezi Brightonem a Prudencii, když Maribelle zjistila, jaký je skutečný zdroj její síly. Brighton se na nás všechny vytočil a od té doby jsem ho neviděl. Pak mě Maribelle oprávněně obvinila z toho, že jsem zavinil Atlasovu smrt. Nevím, jak budu sám se sebou žít s vědomím, že jsem se podílel na něčí smrti. Ale rozhodně by mi bylo lehčeji, kdyby kvůli mně zemřel vrah, a ne hrdina.

„Pomohlo by, kdybych ti namaloval obraz?“ zeptá se Ness.

„Umíš malovat?“

„Technicky vzato ano. Ale dobrý to nebude.“

Je to hezké gesto, něco, čeho bych si vážil bez ohledu na kvalitu, ale nezdá se mi správné pouštět se do malování, když lidi panikaří, zatímco si balí celé své životy, abychom je mohli co nejdříve evakuovat.

„Možná jindy.“

„Můžu ti místo toho říct, proč jsem udělal, co jsem udělal?“

Drží se ode mě dál, takže bych si měl připadat v bezpečí, ale spíš mě zaplaví pocit osamělosti – vlastní i té jeho –, jako bychom oba byli hvězdy na obloze, které ale nejsou dost blízko jedna druhé, aby mohly zářit spolu.